

gelsen. Jeg kan i øvrigt sige, at de grønlandske myndigheder har været inddraget i følgegruppen vedrørende Risørapporten og naturligvis også vil blive inddraget i den kommende opfølgning.

Så vil jeg gerne takke hr. Lars-Emil Johansen for konstruktive og imødekommende bemærkninger. Jeg siger det, selv om jeg så ikke fuldt ud kan følge hr. Lars-Emil Johansen i alle hans ræsonnementer. Jeg synes ikke, at hr. Lars-Emil Johansen har ret i, at Danmark og Grønland i stigende grad skiller sig fra hinanden. Jeg oplever faktisk et rigsfællesskab, der blomstrer, og hvor vi har et stadig bedre forhold. Men sådan kan man jo se forskelligt på det.

Jeg vil sige til hr. Lars-Emil Johansen, som jeg også vil sige det til hr. Høgni Hoydal, som talte om det med økonomisk og administrativt pres, at det er sådan, at det færøske folk og det grønlandske folk selv bestemmer deres fremtidige forhold til Danmark. Men det er jo også klart, at hvis man taler om mere selvstyre, taler man nødvendigvis også om mere økonomisk selvårenhed. De to ting hører selvfølgelig sammen. Og det betragter jeg ikke som hverken økonomisk eller administrativt pres, men som en ganske naturlig ting; ellers er der jo ikke nogen realitet i selvstyre, for slet ikke at tale om selvstændighed. Det vil jo i reglen være for egne penge. Og i hvert tilfælde tror jeg, det er vigtigt at gøre sig klart, at sådan en proces kun er succesfuld, såfremt den ledsages af bestræbelser på at gøre bl.a. det grønlandske samfund mere økonomisk selvårent.

Kl. 20.55

Jeg vil slutte af med endnu en gang at glæde mig over, at debatten har været karakteriseret af, at de parter, der i øjeblikket er travlt optaget af at forsøge at finde en bred løsning på en velfærdsreform, bestemt ikke har talt sig fra hinanden i dag, men med stor flid har forsøgt at berede grunden for at kunne lave en bred aftale. Men jeg vil selvfølgelig ikke lade være med at bemærke, at navnlig fru Line Barfod og hr. Villy Søvnald gjorde deres til at sætte lus i skindpelsen, og at navnlig de to ordførere sådan glædede sig over, at der havde været massive demonstrationer imod en velfærdsreform.

Jeg underkender slet ikke betydningen af den meningstilkendegivelse, der kommer i demonstrationer. Det er en legitim del af et frit folkestyre, og det er en måde at give udtryk for sine holdninger på, og det skal man selvfølgelig også som politiker drage ind i sine overvejelser. Jeg

kan dog ikke lade være med at tænke på en historie, der blev bragt i tv den dag, der var demonstration, og som egentlig, tror jeg, siger ganske meget om repræsentativiteten i sådan en demonstration og om, hvad det egentlig er for et samfund, vi står over for.

Det var et ganske sigende tv-indslag fra Næstved, hvor – så vidt jeg husker – fagforbundet 3F var involveret, og tv var så ude at interviewe en række gode medlemmer af 3F, som arbejdede flittigt på arbejdspladserne, og man spurgte, hvorfor i alverden de ikke var inde i København at demonstrere. Og de meddelte jo direkte på tv, at det havde de aldeles ikke tid til, de var travlt optaget af at arbejde, og der kørte de rundt med deres trucks og deres gravemaskiner, og de hersede og regerede, og de arbejdede og producerede værdier til samfundet. Det var de optaget af, så de havde virkelig ikke tid til at tage ind og demonstrere.

Det, 3F så gjorde i Næstved – hvis ikke jeg husker helt forkert – var at sponsorere nogle busser, hvori man så anbragte gymnasieelever, der fik en gratis tur til København. Tv interviewede så i hvert fald én gymnasieelev, måske flere, jeg ved det ikke, men i hvert fald én, jeg hæftede mig ved, som blev spurgt om, hvorvidt vedkommende ville være taget til København, hvis ikke det havde været for den gratis tur, og den pågældende svarede: Nej, selvfølgelig ikke, men når nu der er en gratis tur, kan man lige så godt tage ind.

Det fortæller jo egentlig ganske meget om ånd og holdning i dagens samfund og fortæller jo mest af alt, at det går rigtig godt. Der er fuld fart på arbejdsmarkedet, der er fuld beskæftigelse, praktisk talt, nogle begynder at sukke over mangel på arbejdskraft. Vi skal gøre mere for at få flere i arbejde og få nedbragt den resterende ledighed, det skal vi bestemt, men hovedindtrykket er, at der er rigtig gang i den. Der er tilfredshed ude på arbejdspladserne med, at der er gang i hjulene, så man har ikke tid til at rende rundt og demonstrere.

Jeg tror, det er det, der er hovedbilledet. Og derfor tror jeg også, at det er lidt for tidligt, når fru Line Barfod og hr. Villy Søvnald sådan glæder sig over, at der skulle være massive strømninger i gang, hvor unge protesterer imod en velfærdsreform, der bl.a. går ud på, at ældre skal trække sig en lille smule senere tilbage. Jeg vil sige, at jeg ikke rigtig tror på det.

Jeg vil sige, der er fremlagt et velfærdsudspil, og jeg vil tro, der aldrig nogen sinde har været